Avorriment

JOSEP CAMPMAJÓ

El govern de Girona té molta sort. Perquè per més que s'hagin fet malament moltes coses, l'oposició en bloc no ha sabut aprofitar la feblesa per clavar l'estocada final als convergents. Molt al contrari, la resposta naïf d'algun dels grups polítics ha enfortit la imatge d'equip de govern en ràpida recomposició. Pensem, si no, en com han aplicat la màxima maquiavèl·lica de tenir els amics a prop, però encara més a prop als enemics, decidint compartir pis amb el PSC. Els socialistes, amb Paneque al capdavant, són, sense cap mena de dubte, el rival a batre d'aquí a tres anys per part de la nova Convergència. I ara, amb aquest matrimoni inesperat, més que rivals seran divorciats que han compartit projectes, vergonyes i comptes corrents, obrint un panorama del tot incert però terriblement interessant.

Una altra cosa és la resta d'agrupacions. No s'entén gaire com han deixat sortir l'alcaldia indemne i no han percudit en qüestions polítiques que podrien deixar ferides profundes. Només la CUP, entrant pel lateral esquerra dels republicans, ha estat capaç d'obrir algun meló que semblava prometre però que finalment ha sortit poc madur. Mentrestant, l'aiguabarreig de conceptes que és l'ERC gironina s'entreté a qüestionar el criteri i la intel·ligència cultural dels seguidors de Jocs de trons per ser una sèrie televisiva amb dracs que llencen focs i trames familiars extravagants. Suposo que els gironins hem perdut fa temps tota esperança, tan acostumats com estem a Sant Jordi i als tan nostrats secrets de família.

Ciutadans i PPC van tenir el seu minut de glòria quan va semblar que serien la primera parella de compromís de l'alcaldia. Però com passa en les pel·lícules que tenen tan mal argument que no les salva ni una bona banda sonora, un cop passats els títols de crèdit poca cosa més els queda per fer als tres edils de la dreta gironina que esperar una altra oportunitat.

Casum! Quins dos anys més avorrits que ens queden per davant. A no ser que el defensor de la ciutadania ens els torni a espavilar, és clar.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/05/17/avorriment/783593.html?utm_source=rss